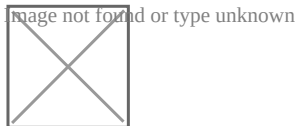

Προλήψεις που περικυκλώνουν τη χριστιανική ζωή

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1RBXidG>]

Προλήψεις γύρω από την χριστιανική πίστη

Μέσα στον ορθόδοξο λαό μας επιβιώνουν προλήψεις και δεισιδαιμονίες που αναφέρονται σε θέματα της χριστιανικής πίστης και ζωής. Έτσι, ενώ η χριστιανική πίστη ελευθερώνει τον άνθρωπο και του δίνει τη δυνατότητα της «καινής εν Χριστώ ζωής», οι προληπτικοί λησμονούν αυτή τη μεγάλη αλήθεια και υποδουλώνονται σε αφελείς και παράλογες προλήψεις.

Η παρουσία π.χ. κάποιου κληρικού, ειδικά το πρωί, είναι για αρκετούς «κακός οιωνός». Γι' αυτό και όταν συναντούν έναν κληρικό στο δρόμο, στο σπίτι, στο νοσοκομείο πανικοβάλλονται και αντιδρούν με απρεπείς χειρονομίες και ασεβείς φράσεις. Είναι, εξάλλου, πολύ χαρακτηριστικό, ότι απαγορεύουν συνήθως στον ιερέα να επισκεφθεί έναν ασθενή στο σπίτι ή στο νοσοκομείο, λόγω της πρόληψης που επικρατεί, ότι η παρουσία του κληρικού θα προκαλέσει τον θάνατό του! Με άλλα λόγια η παρουσία του κληρικού στη ζωή θεωρείται ως σημείο καταστροφής και θανάτου. Ορισμένοι μάλιστα για να αποφύγουν τη δήθεν κακή επίδραση απ' τη συνάντηση του ιερέως την «κομποδένουν». Δηλαδή, βγάζουν το μαντήλι τους και δένουν στην άκρη κόμπο, λέγοντας: «Δένω τον παπά!». Έτσι πιστεύουν ότι όλα θα πάνε καλά. Αυτά, όμως, αποτελούν πλάνη και εκδήλωση μεγάλης ασέβειας του ανθρώπου προς τον Θεό και τον λειτουργό Του. Ο κληρικός, όχι μόνον δεν μπορεί με την παρουσία του να φέρει κακό, αλλά αντίθετα προσεύχεται υπέρ υγείας, σωτηρίας και προκοπής των χριστιανών.

Δεν είναι λίγες οι φορές που οι χριστιανοί ζητούν παράλογα πράγματα από τους ιερείς, όπως π.χ. τη ζώνη του ιερέως, την «αγία ζέστη» (για να «ζεστάνουν» δηλαδή, την αγάπη του άνδρα προς την γυναίκα του), τα «απονιψίδια» (δηλ. το νερό με το οποίο ο ιερέας κατά τη λειτουργία ξεπλένει τα χέρια του) ή το άγιο μύρο, για να θεραπευτούν οι άρρωστοι και άλλα πολλά. Το χειρότερο είναι ότι ζητούν όλ' αυτά γιατί έτσι τους συμβούλεψε κάποιος μάγος. Έτσι γίνεται ένα ανακάτωμα μαγικών και χριστιανικών αντιλήψεων και τα ιερά πράγματα χρησιμοποιούνται για ξένο προς τον προορισμό τους σκοπό. Ο άνθρωπος απομακρύνεται από την ορθόδοξη πίστη και νοθεύει το αληθινό νόημα των αγιαστικών και θεραπευτικών μέσων της εκκλησίας μας.

Το «μάτιασμα»

Το μάτιασμα (ή βασκανία) είναι ένα φαινόμενο που η Εκκλησία μας παραδέχεται την ύπαρξή του. Πρόκειται για την περίπτωση που κάποιος με φθόνο, με μίσος, για εκδίκηση, θέλει το κακό ενός προσώπου κι έτσι παρακινεί το διάβολο να βλάψει τούτο το πρόσωπο. Το ίδιο αποτέλεσμα συμβαίνει κι όταν κανείς με λόγια στείλει κάποιον στον διάβολο.

Κι εδώ όμως συμβαίνει κάτι παρόμοιο με όσους τυρανούνται από προλήψεις και

τρέχουν στους διάφορους μάγους και αγύρτες. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ανεχτεί τον πόνο και θέλει γρήγορα να απαλλαγεί απ' αυτόν. Παράλληλα έχει την εντύπωση ότι για ό,τι κακό του συμβαίνει δεν φταίει αυτός αλλά κάποιοι άλλοι. Δεν θέλει δηλαδή να αναλάβει τις ευθύνες του για τίποτα. Π.χ. δεν πήγε καλά το συνοικέσιο; Του έκαναν μάγια! Δεν πήγε καλά η δουλειά; Τον γλωσσόφαγαν! Έχει πονοκέφαλο; Τον μάτιασαν κ.ο.κ.

Ποιά θέση όμως παίρνει η Εκκλησία μας για το ξεμάτιασμα;

- Κατ' αρχήν τους πιστούς που ζούν τακτική πνευματική και μυστηριακή ζωή και που με πίστη φέρουν τον Τίμιο Σταυρό, δεν τους πιάνει κανένα «μάτι».
- Όταν υπάρχει βασκανία, τότε μοναδική ισχυρή δύναμη κατά της δαιμονικής ενέργειας είναι οι ειδικές ευχές του ιερέα, η ειλικρινής Εξομολόγηση και η Θεία Μετάληψη.
- Ακόμη βοηθούν μαζί με τη δύναμη της προσευχής και τα αγιαστικά μέσα που η ίδια η Εκκλησία μας χορηγεί.
- Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να καταφεύγουμε στις ξεματιάστρες, οι οποίες με παράξενες και πολλές φορές με βλάσφημες ευχές ή «προσευχές», επιχειρούν να υποκαταστήσουν τον ιερέα.

Κάποια τυχόν βελτίωση από ένα τέτοιο ξεμάτιασμα είναι βέβαιο τέχνασμα του διαβόλου, ο οποίος αποσκοπεί να μας τραβήξει μακριά από τη σωτήρια χάρη της Εκκλησίας μας και να μας δέσει ως δούλους πίσω από μία πλανεμένη ξεματιάστρα.

[Συνεχίζεται]